

Fonda, Can Yücel Seke Seke'den «Kadın Olaydım» şiirini "Allah beni sevebilir ama, ben onu kabul edmiyorum, haşa, o da onun kabahati," diye okuyor.

Komünizmle mücadele, komünizm ailelerin parçalanacağı, adamların karılarının, kardeşlerinin kötü yola düşeceği, cinsel sapkınlıkların, ahlaksızlıkların artacağı, insanın elinden mallarının, mülklerinin, topraklarının alınacağı, evsiz barksız güvencesiz kalacağı, vicdansızlığın hüküm süreceği bir kıyamet anı olarak sunulup bu yöndeki duyarlılık ve tedirginlikler uyarılarak tepkiselleştirilerek usdışı davranışlara sürüklenmiş insanlarla sürdürüldü, sürdürülür.

Türkiye'de onlarca yıldır sürüp gelen ve büyük ölçüde başarılı olduğu söylenebilecek komünizmle mücadele sonunda memleketin hâline bakıldığında ailelerin hiç olmadık yoğunlukta parçalandığı, evli kadınların ve masum kızların hiç olmadık oranlarda kötü yola düştüğü, cinsel sapkınlıkların ve ahlaksızlıkların hiç olmadık yoğunlukta arttığı, insanların kahir ekseriyet mallarından, mülklerinden, topraklarından oldukları, gelecekle ilgili güvencelerinin neredeyse tamamen yok olduğu, vicdanlı davranışın ayıplanır, aşağılanır hâle geldiği, ancak bu durumun kıyamet olarak nitelenmediği günümüze gelindi.

Komünizm ile mücadele yalnız Türkiye'de mi böyle sonuçlar verdi? Hayır, sürdürüldüğü bildik her yerde zulme ve yıkıma yol açtı. İşte Faşist İtalya'nın antikomünist Faşist Partisi... İşte Nazi Almanya'sının antikomünist Nazi Partisi... İşte Latin Amerika'nın antikomünist dernek, parti ve yönetimleri... İstisnasız kural olmaz, ancak bu konuda istisna bulmak oldukça zor gibi.

Şeytan insanı yok etmeye değil, kendisi için doğru olandan saptırmaya çalışır. Şeytan'la mücadele sapkınlığı dahil, her türlü tutku, arzu, hırs, öfkeyi kamçılıyarak insanı yolundan etmeye çalışır. Şeytanla mücadele edilmez; insanın yapabileceği ancak, şeytana uymamaktır; olmadı, insanlık bu ya, şeytana uyuldu, en kısa sürede tövbe edip dönmektir.

Ne komünizm mükemmel iyidir, ne de komünistlik şeytanlıktır. Komünistlik ilahi değil, dünyevi, insani ve toplumsaldır. Dünyevi, insani ve toplumsal zaafaların hepsini barındırır.

Örneğin, komünizmle mücadelenin bir yöntemi olarak, komünist örgütlenmelere sızdırılmış, sızmış, giderek bu örgülenmeler içinde hakim duruma gelmiş erkek ve kadın eşcinseller, Allahsızlar, ayyaşlar, çapulcular ve benzerleri de “biz komünistiz,” “biz solcuyuz,” “biz sosyalistiz” demiş ve antikomünistlerin komünistlerin olmasını istediği kötü ve çirkin karakter rolüne uygun profiller çizmişlerdir ve komünist hareketi, sınıf çatışmasının bir zuhuru olmaktan çıkarıp kimlik çatışmasının bir aletine dönüştürmeye çabalamışlardır.

1848’de Komünist Manifesto’da, Avrupa’da gezinen bir ruh olarak kendini beyan eden komünizm, insan için karanlık, utanç dolu bir dönem olduğunu saptadığı ve halen dünya çapında baskın olan, sermayeci ilişkilerle örülmüş burjuva toplumunun ve bununla birlikte bunun son büründüğü biçim olduğu sınıflı toplumsal örgütlenmenin ortadan kalkmasını çıkarabilmiş bir harekettir, gayrisi komünizmin özüne değin değildir.

Komünizm, Katolik Kilisesi ve onun türevlerinin egemen olduğu bir ortamda ortaya çıkmıştır. Ancak bunlar diğer dinlere pek benzemezler: Katolik Kilisesi’ninki dinse diğerleri din değildir; yok diğerleri dinse Katolik Kilisesi’ninki din değildir. Katolik Kilisesi, varlığı ilahi varlık, eylemi ilahi eylem olan insan ve beşeri şûraların varlığı öğretisine dayalıdır; bu öğretiye göre, hayır ve şerrin ne olduğu bu insan ve şûralarla saptanmakla kalmaz, hayır ve şerri bizzat bunlar tayin ederler.

Karl Marx, Katolik Kilisesi’ne benzer özellikler taşımayan Yahudiliği pek de dinden saymaz gibidir. Bu bağlamda, ondokuzuncu yüzyıl Avrupa’sında kalınmayıp, daha kapsayıcı bir açıdan bakıldığında, sadece Katolik Kilisesi’ninki ve kendini Katolik Kilisesi’ninkine benzetmiş dinler değil, evrenselci öğretilere dayanan tüm zihniyetler insanlar için afyon niteliği taşır.

İslamdan, Allah’ın şu ya da bu tarzda, şu ya da bu bağlamda, haşa, yaşayan dünyevi temsilcilerinin bulunduğu ileri sürülerek yapılan sapmalar, giderek Katolik Kilisesi’ninkine benzer ve kendini, her ne kadar hem Kuran-ı Kerim’e hem de hadislere göre münafıklık ve müşriklik olarak lanetlenmiş olsa da İslam olarak sunar. Ancak, bu tür eğilimler, sapması

olduğu İslam'dan kendini ayırmak için «İslam»ın önüne bir niteleme getirme zorunluluğu hissederler; bu niteleme mezhebe ya da tarıkata dair olabileceği gibi, «ılımlı» gibi iç yumuşatıcı bir sıfatla da dile gelebilir.

Katolik Kilisesi'yle uzlaşı arayan ve kendilerine «mümin müslüman» diyenlerle, Katolik Kilisesi'yle uzlaşı arayan ve kendilerine «komünist» ya da «sosyalist» ya da «solcu» diyenleri birleştirenin ne olduğunu sormak bile gereksizdir. Katolik Kilisesi'yle uzlaşı arayan komünist olamaz ve mümin müslüman olup olmadığını Allah bilir. Ancak önüne bir sıfat iliştirilmemiş «İslam»a kategorik olarak karşı çıkan da hiç komünistlik yapmamış olur.

Türkali Mah., Beřiktař